

การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซพลีซิทเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

THE EXPLICIT LEARNING MANAGEMENT
FOR DEVELOPMENT THAI WORD SPELLING ACHIEVEMENT
OF PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS
BANMONGLUANG SCHOOL, MAECHAEM DISTRICT,
CHIANGMAI PROVINCE

ผู้วิจัย

วัชรีย์ ไชยบุตร¹

อาจารย์ที่ปรึกษา

Watcharee Chaiboot¹

รองศาสตราจารย์ยุพิน อินทะยะ (Associate Professor Yupin Intaya)²

อาจารย์ ดร.ศศิธร อินต๋น (Dr. Sasithorn Intun)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียน โดยใช้ การเรียนรู้แบบเอ็กซพลีซิท ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเอ็กซพลีซิทเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ โดยแบ่งเป็น 3 ฉบับ คือแบบทดสอบ

¹ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

³ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (m) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิททั้ง 3 ด้าน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท, การอ่านสะกดคำ

Abstract

The purpose of this research was to study Thai word spelling achievement before and after the explicit learning management consisted of Thai word spelling Knowledge and comprehension part, Thai word spelling has 2 the parts Thai word spelling principles part and Thai word spelling from the given stories and answered the given questions as well.

The populations are 19 students in Prathomsuksa 2 at Banmongluang School, Maechaem district, Chiang Mai province during the academic Year 2014. The research instruments were lesson plans using of the explicit learning management for development Thai word spelling and the 3 test of Thai word spelling the tests of Knowledge about Thai word spelling test and comprehension, the tests of Thai word spelling, and the tests of Thai word spelling from the given stories and answered the given questions. Analyzed data by finding mean (μ), standard deviation (s) and percentage. The results showed that the students got the posttest scores higher than the pretest scores by using the explicit learning management in all 3 parts

Keywords : The Explicit Learning Management, Thai Word Spelling

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ คือ สาระ การอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย และ สาระวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2552 : 37) ดังนั้นการจัดการ เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้บรรลุ ตามเป้าหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพ นั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ อันประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ เกิดความชำนาญ สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง (กฤติกา เจริญยศ, 2552 : 1)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในปัจจุบันประสบปัญหา มาก โดยเฉพาะปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงทำให้อ่านหนังสือไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิด วิกฤตคุณภาพทางการศึกษา (บุษบา พรหมภักดี, 2552 : 2) เช่นเดียวกับศิริรัตน์ เกิดแก้ว ได้กล่าว ถึงปัญหานี้เช่นกัน และได้สรุปว่า ปัญหาการ อ่านไม่ออกของนักเรียน มีสาเหตุมาจากการจำ พยัญชนะและสระไม่ได้ แจกลูกสะกดคำไม่ได้ ประสมคำไม่ได้ ผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ไม่รู้จัก มาตราตัวสะกด ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์และวิธีการ อ่านสะกดคำ และขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ (ศิริรัตน์ เกิดแก้ว, 2553 : 3)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญ ที่ควรฝึกฝนเป็นลำดับต้นๆ เพราะการ อ่านเป็นศูนย์กลางหรือหัวใจที่จะช่วย ให้ นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตลอดจนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้

กระบวนการคิด อันนำไปสู่การพัฒนา ทักษะการฟัง การพูด การเขียน และใช้ หลักภาษาได้ดี และทักษะการอ่านยังเป็น ทักษะที่นักเรียนต้องใช้มากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากนักเรียนต้องใช้ในการแสวงหา สรรพวิทยาการต่าง ๆ ตลอดชีวิต (ทรงนาถ จันทร์กลัป, 2550 : 4)

การอ่านสะกดคำเป็นกระบวนการ ขั้นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการอ่าน มีวิธี การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ มาประสมเสียงกัน เพื่อให้ออก เสียงคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนรู้ หลักเกณฑ์ทางภาษา ดังนั้นครูควรฝึกทักษะ อ่านสะกดคำให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองและทำให้ สามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะ นักเรียนระดับประถมศึกษา การอ่านสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกด คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว จะส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย หากครูผู้สอนละเลยไม่ฝึกฝนให้นักเรียนอ่าน สะกดคำในระยะเริ่มเรียน นักเรียนจะไม่เข้าใจ หลักเกณฑ์การสะกดคำ เมื่อพบคำศัพท์ใหม่ จะสับสนและอ่านไม่ออก ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ เกิดขึ้นกับนักเรียนไทยในปัจจุบัน อีกทั้งการอ่าน ไม่ออกยังส่งผลกระทบต่อ การเรียนวิชา อื่น ๆ อีกด้วย (กัลยา แข็งแรง, 2552 : 1-2)

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับชาติ (National Test) ของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา

2556 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 6 พบว่าความสามารถด้าน ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.74 มีร้อยละของ นักเรียนที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง ร้อยละ 33.09 พอใช้ร้อยละ 33.81 ดี ร้อยละ 23.45 และดีเยี่ยม ร้อยละ 9.64 แสดงให้เห็น ว่านักเรียนมีความสามารถ ด้านภาษาไทย ค่อนข้างต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ มีความสามารถ ในระดับปรับปรุงและพอใช้ ทั้งนี้จากรายงาน ผลการทดสอบความสามารถและทักษะตาม จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านการ อ่านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่หลวง ตำบลกองแขก อำเภอมะแม่ง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 อ่านไม่ออก ร้อยละ 75 นอกจากนี้ผล การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ เขตพื้นที่การศึกษา (Local Assessment System) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่หลวง ปีการศึกษา 2556 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย ค่อนข้างต่ำ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.67 อีกทั้ง พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน สะกดคำ อยู่ในระดับควรปรับปรุง ร้อยละ 70 ระดับพอใช้ ร้อยละ 30

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ปัญหาในการอ่านสะกดคำไม่ได้ หรือไม่ถูกต้อง นั้นน่าจะมีส่วนเหตุดังนี้

1. นักเรียนไม่รู้จักรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน สะกดคำ ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานใน การสะกดคำตามมาตราตัวสะกด

2. นักเรียนขาดการเตรียมความพร้อม ในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา

3. ครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้ไม่พอ เกินไป จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ไม่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เคยชินกับการสอน แบบเดิมโดยยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก โดย ขาดการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐาน การเรียนรู้ มุ่งสอนเนื้อหาให้จบตามบทเรียน และสังเกตได้ว่านักเรียนจะอ่านคำที่ปรากฏ ตามหนังสือเรียนได้ แต่สะกดคำไม่เป็น จะใช้ วิธีการจำคำศัพท์แทนวิธีการสะกดคำ

4. ผู้ปกครองส่วนมากอ่านหนังสือ ไม่ออก ไม่สามารถสอนบุตรหลานที่บ้าน เพิ่มเติมจากที่ครูสอนได้ เมื่อครูให้ไปฝึกอ่าน เพิ่มเติมที่บ้าน จึงไม่มีคนแนะนำและช่วยสอน

5. นักเรียนทุกคนในโรงเรียนเป็น ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ใช้ภาษาพูดของชนเผ่าเป็น หลัก ซึ่งภาษากะเหรี่ยงไม่มีตัวสะกด จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านคำที่มีตัวสะกด

จากสภาพปัญหาการอ่านสะกดคำ ที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จาก เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอน ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาแก้ปัญหา ด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน พบว่าการ จัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิสซิท สามารถพัฒนา ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนได้ วิธีการ จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาโดย บาร์ค โรเซ็นไชน์ และโรเบิร์ต สตีเวนส์ (Baruk Rosenshine and Robert Stevens) มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1) การทบทวนประจำวัน 2) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหาใหม่ 3) ขั้นตอน ฝึกปฏิบัติโดยครูให้ คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

4) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีแก้ไข 5) ขั้นการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ และ 6) ขั้นการทบทวนเป็นรายสัปดาห์และรายเดือน มีหลักการสอนเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การอ่านคำศัพท์ ไวยากรณ์ หลักภาษาไทย และสังคมศึกษา เป็นต้น (วิชชุณี รัตนะ, 2556 : 21-22) การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทช่วยพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่คงทน เนื่องจากมีการทบทวนความรู้แนะนำช่วยเหลือนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ประกอบกับการตรวจสอบและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง เมื่อมั่นใจแล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนแล้วกับเนื้อหาใหม่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน (วารุณี มาจำเนียร, 2553 : 2)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ด้าน คือด้านความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่ ก่อนการเรียน จากนั้นดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{m}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิสซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม พบว่า โดยภาพรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (*m*) 6.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*s*) มีค่าเท่ากับ 4.87 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 34.21 ส่วนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (*m*) 15.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*s*) มีค่าเท่ากับ 4.78 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 77.37 และนักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 8.63 คิดเป็นร้อยละ 43.16 เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักเรียนเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 5 นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด จำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.68 โดยผู้วิจัยได้ตั้งคำถามข้อนี้ว่าประโยคใดมีคำที่อยู่ในมาตราแม่ กม โดยมีคำตอบที่ถูกต้อง คือ น่องปิ่นต้นมะยม ส่วนข้อที่ 6 นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้า น้อยที่สุด จำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58 คำถามข้อนี้มีภาพมะขามประกอบคำถามว่า จากภาพอ่านว่าอย่างไร อีกทั้งเมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด คือ คนที่ 2 มีคะแนนความก้าวหน้า 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65 นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้า น้อยที่สุด คือ คนที่ 7 มีคะแนนความก้าวหน้า 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15 และพบว่าในบางข้อคะแนนของ

นักเรียนบางคนไม่มีความก้าวหน้า กล่าวคือ ก่อนเรียนได้ 0 คะแนน หลังเรียนก็ได้ 0 คะแนนเช่นกัน ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 และ 20 และนักเรียนบางคนก่อนเรียนได้ 1 คะแนน หลังเรียนได้ 0 คะแนน ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 12 และ 14

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิสซิท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม พบว่าโดยภาพรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (*m*) 5.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*s*) มีค่าเท่ากับ 6.06 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 28.95 ส่วนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (*m*) 16.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*s*) มีค่าเท่ากับ 3.83 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 82.37 และนักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 10.68 คิดเป็นร้อยละ 53.42 เมื่อวิเคราะห์ผลการอ่านออกเสียงสะกดคำเป็นรายคำ พบว่า คำที่ 3 คือคำว่าแมลง นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.95 คำที่ 2 คือคำว่าหน่อไม้ นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้า น้อยที่สุด 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58 อีกทั้งเมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงสะกดคำเป็นรายคำมากที่สุด คือ คนที่ 1 และ คนที่ 7 มีคะแนนความก้าวหน้า 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65 นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้าในการอ่าน

ออกเสียงสะกดคำเป็นรายค่าน้อยที่สุด คือ คนที่ 12 ก้าวหน้า 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35 และพบว่าในบางคำคะแนนของนักเรียนบางคนไม่มีความก้าวหน้า กล่าวคือ ก่อนเรียนได้ 0 คะแนน หลังเรียนก็ได้ 0 คะแนน ได้แก่คำว่า กะเพรา แมลง น้ำแข็ง กระเทียม ใบเตย หิงห้อย ตะหลิว กระจิก เมฆ มายากล วิหาร ตะเกียบ ยีราฟ ทัฟฟี่ และเตารีด ส่วนบางค่านักเรียนบางคนก่อนเรียนได้ 1 คะแนน หลังเรียนได้ 0 คะแนน ได้แก่คำว่า กะเพรา หน่อไม้ แมลง น้ำแข็ง หิงห้อย ขาวเขา ตะเกียบ ทัฟฟี่ สับปะรด และ กระจาข

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราว และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่พบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวที่กำหนดให้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทโดยภาพรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{m}$) 2.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) มีค่าเท่ากับ 1.79 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 25.00 ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{m}$) 6.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) มีค่าเท่ากับ 1.93 ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 80.26 และนักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 4.42 คิดเป็นร้อยละ 55.26 เมื่อวิเคราะห์ผลการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนเป็นรายคำพบว่า คำที่ 2 ข้าวเหนียว นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด จำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.68 คำที่ 3 กระทะ

และ คำที่ 4 น้อยหน่า นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด จำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.84 อีกทั้งเมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด คือ คนที่ 11, คนที่ 18 และ คนที่ 19 ก้าวหน้า 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด คือ คนที่ 5, คนที่ 6 และ คนที่ 17 ก้าวหน้า 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38 และพบว่าบางค่านักเรียนบางคนไม่มีคะแนนความก้าวหน้า กล่าวคือ ก่อนเรียนได้ 0 คะแนน หลังเรียนก็ได้ 0 คะแนน ได้แก่คำว่า อาหาร ข้าวเหนียว น้อยหน่า มะเฟือง ฐูป บาตร และ ผลบุญ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้

แบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน โม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักเรียนเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 5 นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด โดยผู้วิจัยได้ตั้งคำถามข้อนี้ว่าประโยคใดมีคำที่อยู่ในมาตราแม่ กม โดยมีคำตอบที่ถูกต้อง คือ น้องปิ่นต้นมะยม เนื่องจากก่อนเรียนนักเรียนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องมาตราตัวสะกด หลังเรียนนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องมาตราตัวสะกดแล้วว่ามาตราตัวสะกดใดใช้พยัญชนะใดเป็นตัวสะกด ประกอบกับคำว่ามะยมเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย เพราะต้นมะยมเป็นต้นไม้ที่ปลูกทั่วไปในท้องถิ่น ในโรงเรียนก็มีต้นมะยม ส่วนข้อที่ 6 นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าน้อยที่สุด คำถามข้อนี้มีภาพมะขามประกอบคำถามว่า จากภาพอ่านว่าอย่างไร

นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าในข้อนี้น้อยที่สุดเนื่องจากก่อนเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบข้อนี้ถูกต้องเป็นจำนวนมาก ประกอบกับข้อคำถาม มีรูปภาพประกอบและคำว่ามะขามเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์จึงทำให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้องทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของสิริรัตน์ ศรีโพธา (2549 : 22) ที่กล่าวว่าในการสอนอ่านสะกดคำคำศัพท์ที่จะให้นักเรียนอ่านนั้นต้องเป็นคำที่นักเรียนมีประสบการณ์เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน คำที่นักเรียนไม่รู้จักรู้ครูต้องอธิบาย

เพิ่มเติม หารูปภาพมาประกอบการอธิบาย หรือนักเรียนไปค้นหาความหมายจากพจนานุกรมนำมาวาดเป็นรูปภาพ ซึ่งจะช่วยในการจดจำและทำให้นักเรียนอ่านคำศัพท์เหล่านั้นได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าบางข้อคะแนนของนักเรียนบางคนไม่มีความก้าวหน้าเนื่องจากหลังเรียนไปแล้ว ครูไม่กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าหรือฝึกฝนเพิ่มเติม จึงทำให้เกิดความรู้ไม่คงทน ส่วนเหตุที่นักเรียนบางคนก่อนเรียนได้ 1 คะแนน หลังเรียนได้ 0 คะแนนทั้งนี้อาจเป็นเพราะก่อนเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบโดยการเดาคำตอบจึงทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบถูกแต่หลังเรียนนักเรียนยังมีความรู้ความเข้าใจไม่ชัดเจน ครูไม่สอนซ่อมเสริมนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่อนหรือไม่แก้ไขนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหาที่สอน ทำให้ทำแบบทดสอบไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้อธิบายเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล และสอนซ่อมเสริม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกัลยา แข็งแรง (2552 : 16-17) ที่กล่าวว่าปัญหาและสาเหตุของการสะกดคำไม่ถูกต้อง คือ นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการอ่าน นักเรียนบางคนไม่ชอบอ่านหนังสืออ่านหนังสือเฉพาะเวลาที่ครูให้อ่านแต่ในเวลาว่างไม่ชอบอ่านหนังสือ ขาดการฝึกฝนทักษะทางด้านการอ่านทำให้มีความรู้ไม่กว้างขวางและไม่มีพัฒนาการทางด้านการอ่าน

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่หลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าโดยภาพรวม

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อวิเคราะห์ผลการอ่านออกเสียงสะกดคำเป็น รายคำ พบว่า คำที่ 3 คือ คำว่าแมลงนักเรียนมี คะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด อาจเป็นเพราะ ก่อนเรียนนักเรียนยังไม่มีประสบการณ์ในการ อ่านคำว่าแมลง นักเรียนส่วนใหญ่อ่านออก เสียงผิดเป็น แม-ลง บางคนไม่อ่านบอกว่าอ่าน ไม่ได้ แต่หลังเรียนนักเรียนอ่านคำนี้ได้ถูกต้อง เป็นจำนวนมาก เนื่องจากครูจัดการเรียนรู้ แบบเอ็กซ์พลลิซิทและฝึกฝนการอ่านออกเสียง สะกดคำว่าแมลงตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ฝึกอ่านสะกดคำมาตราแม่ กง ส่วน คำที่ 2 คือ คำว่าหน่อไม้ นักเรียนมีคะแนน ความก้าวหน้าน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะก่อน เรียนนักเรียนอ่านคำนี้ถูกต้องเป็นจำนวนมาก ประกอบกับคำว่าหน่อไม้เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน เป็นพืชที่นักเรียนพบในชีวิต ประจำวันและนำมาใช้ประกอบอาหาร นักเรียน ค้นเคยกับคำศัพท์จึงส่งผลให้นักเรียนอ่าน สะกดคำได้อย่างถูกต้อง คะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนจึงไม่แตกต่างกัน ทำให้คำนี้นักเรียน มีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบของ นักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่าสาเหตุที่ทำให้มี คะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด เนื่องจากก่อน เรียนนักเรียนยังไม่มีประสบการณ์ในการอ่าน ออกเสียงสะกดคำจึงทำให้ออกเสียงผิดเพี้ยน และอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง นักเรียนจึงใช้วิธี การอ่านแบบเดาคำศัพท์ แต่หลังจากผู้วิจัยได้ ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง โดยเน้นย้ำการอ่าน ออกเสียงอย่างต่อเนื่องและมีสื่อการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถ

อ่านคำศัพท์ได้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้ใน แผนการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท และ ส่งผลให้นักเรียนรู้หลักเกณฑ์การอ่านสะกด คำ และจดจำคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ประกอบ กับผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิท และ ให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จึงทำให้นักเรียนมีคะแนน ความก้าวหน้ามากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ก่อน เรียนอ่านผิดหลังเรียนก็ยังอ่านผิดเหมือนเดิม อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ฝึกฝนการอ่านสะกด คำอย่างสม่ำเสมอ คำที่อ่านผิดเป็นคำที่มี สละดรูป เป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา เป็นคำ ที่นักเรียนไม่มีประสบการณ์การอ่าน ประกอบ กับนักเรียนเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงใช้ภาษา ของชนเผ่าเป็นหลักในการสื่อสารทำให้มีปัญหา ด้านการออกเสียงตัวสะกดและผันวรรณยุกต์ ไม่ค่อยถูกต้อง จึงอ่านออกเสียงผิดเป็นจำนวน มาก นักเรียนใช้วิธีการจำคำศัพท์แทนวิธีการ อ่านสะกดคำ ทำให้ไม่เกิดความรู้ที่คงทนเมื่อ พบคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจะอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัย จึงได้อธิบายเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล และสอน ซ้อมเสริม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของสุวิทย์ ชาวไทย (2549 : 30-31) ที่กล่าวว่าปัญหาและ สาเหตุของการ สะกดคำไม่ถูกต้องของ นักเรียน คือ ขาดหลักเกณฑ์การสะกดคำ ขาดประสบการณ์การอ่าน ไม่ชอบอ่านหนังสือ เคยเห็นแบบอย่างมาผิด ไม่ทราบความหมาย ของคำ อ่านตามสำเนียงภาษาถิ่น ขาดการ ฝึกฝนอย่างเพียงพอ และสะกดผิดเพราะ การเดา

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิทิกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่หลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อวิเคราะห์ผลการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนเป็นรายคำพบว่า คำว่า ข้าวเหนียว นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้ามากที่สุด เนื่องจากก่อนเรียนนักเรียนบางคนไม่อ่านเพราะอ่านไม่ออก สะกดคำไม่ได้ หรือบางคนอ่านแต่ออกเสียงผิดเพี้ยนเป็น ข้าว-เหนว ซึ่งเป็นผลมาจากภาษาถิ่นของนักเรียน แต่ระหว่างเรียนผู้วิจัยได้ฝึกฝนและเน้นย้ำการอ่านออกเสียงคำนี้ จึงทำให้หลังเรียนนักเรียนอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง นักเรียนที่มีคะแนนความก้าวหน้าน้อย อาจเป็นเพราะนักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านสะกดคำ นักเรียนไม่ฝึกฝนการการสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ คำที่อ่านผิดส่วนใหญ่เป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ผู้วิจัยได้เน้นย้ำและสอนวิธีการอ่านสะกดคำที่ถูกต้องแล้ว สอดคล้องกับแนวคิดของ ธิดา รัตน์ อิมัง (2556 : 37) ที่กล่าวว่านักเรียนชาวเขาต้องเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงประสบความยากลำบากในการเรียน เนื่องจากได้รับอิทธิพลของภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่า ซึ่งภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่านี้แตกต่างจากภาษาไทยมาก ทั้งในเรื่องของคำและความหมาย เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์บางเสียง เสียง ร ล ว ควบกล้ำ และคำส่วนใหญ่จะไม่มีตัวสะกด

เป็นต้น ความแตกต่างเหล่านี้เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนชาวเขาในการออกเสียงคำในภาษาไทย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาจึงต้องมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากนักเรียนทั่วไป โดยครูต้องพยายามให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางภาษาให้มากโดยเฉพาะทักษะการอ่าน คือ ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตราตัวสะกด ความหมายของคำ จำพยัญชนะ สระ ได้ และนำกฎเกณฑ์การอ่านสะกดคำไปอ่านคำใหม่ได้ ส่วนนักเรียนที่ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ อาจเป็นเพราะนักเรียนอ่านหนังสือไม่ค่อยคล่องกังวลเรื่องการอ่านออกเสียงมากกว่าที่จะจับใจความสำคัญของเรื่อง จึงส่งผลให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ กัลยา แข็งแรง (2552 : 16-17) ที่กล่าวว่า ปัญหาการอ่านที่สำคัญของนักเรียนประการหนึ่ง คือ นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เนื่องจากนักเรียนอ่านหนังสือไม่คล่อง อ่านช้า อ่านตะกุกตะกัก หรือนักเรียนบางคนอ่านได้ แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีประโยชน์ เพราะไม่ได้สาระความรู้จากเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่าการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ จึงทำให้อ่านคำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และการที่นักเรียนอ่านคำได้ จึงส่งผลให้อ่านเรื่องราวได้ดีและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมหลังเรียน

จึงสูงขึ้น และสิ่งที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นคือ การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิที เนื่องจากเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายของการสอน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน เป็นลำดับขั้นตอน เน้นการบูรณาการแบบองค์รวมทั้งเนื้อหาสาระและวิธีการ มุ่งสอนให้นักเรียนเข้าใจจริง ฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะเพื่อให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของทิตนา แชมมณี (2550 : 117) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิที มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยได้อย่างรวดเร็ว ไม่สับสน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามความสามารถของตนเองจนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีความภูมิใจในตนเอง ครูสามารถใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิทีส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติแล้วสรุปความรู้ด้วยตนเอง โดยครูคอยกระตุ้น ชี้แนะ เลือกรับกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน จัดลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก และใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายตามความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ วารุณี มาจำเนียร (2553 : 2) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิที เป็นวิธีการหนึ่งที่จะพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่คงทน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิทีช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดกระบวนการ

คิด มีเจตคติที่ดี มีการทบทวนความรู้ จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทน ครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความมั่นใจในสิ่งที่เรียนรู้ ประกอบกับมีการตรวจสอบและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง เมื่อมั่นใจแล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนแล้วกับเนื้อหาใหม่ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนจะรู้สึกเป็นกันเองกับครูผู้สอน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิที กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขาย้อยไพบลูย์อุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิที มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัศวรรย์ ศรีจันทร์ (2545) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณและการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน โรงเรียนชุมชนวัดใหญ่โพหัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี พบว่า วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณและการหารของนักเรียนสูงกว่า

สอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริดา เอียดแก้ว (2548) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ กับวิธีการสอนแบบปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกับนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ในระดับเห็นด้วยมาก

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของต่างประเทศ เช่น เทลล่า (Tella, 2013) ที่ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าครูควรใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ และควรใช้การจัดการเรียนรู้ทั้งสองในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ควรมีการพัฒนาหลักสูตร คู่มือครู ตำราเรียน การฝึกอบรมของครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของซิมมอน (Simmons , 2014) ที่ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์และการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้และนักเรียนที่มีทักษะการอ่านต่ำในห้องเรียนร่วม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียน

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์รวมกับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนอ่านคล่องและมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน โมงหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้พัฒนาการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ในขั้นตอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูควรใช้เทคนิคที่หลากหลายและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น

1.3 ขั้นตอนให้ฝึกปฏิบัติ คำที่นำมาให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน หากนักเรียนสะกดคำใดไม่ได้ครูต้องแนะนำและแก้ไขทันที และคำที่นำมาให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำควรเป็นคำที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน จะทำให้นักเรียนสามารถนำคำที่เรียนไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.4 ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการคิด กระตุ้นให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

1.5 หากพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนรู้ ครูต้องรีบดำเนินการแก้ไขทันที เช่น อธิบายความรู้เพิ่มเติม ให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และสอนซ่อมเสริม เป็นต้น

1.6 ครูควรส่งเสริมการอ่านสะกดคำด้วยการจัดหนังสือ นิทาน สื่อการเรียนรู้ทางด้านการอ่านสะกดคำ จัดมุมพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติม และเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านการอ่านสะกดคำให้แก่นักเรียน

1.7 ครูควรนำผลงานของนักเรียนมาจัดป้ายนิเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ชื่นชม ผลงานมีความภาคภูมิใจ และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามในการสร้างสรรค์ผลงาน

อ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2552.

กฤติกา เจริญยศ. **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. มหาสารคาม: การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่านสะกดคำในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และใช้เทคนิควิธีการหลากหลายยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

2.4 ควรศึกษารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำด้วยวิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ

กัลยา แข็งแรง. การสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

ทรงนาถ จันทร์กลัป. ผลการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนร่วมกับการเล่นเกมพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย

และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. สงขลา : วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. 2550.

ทิตนา แหมมณี. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ธิดารัตน์ อิมัง. การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนปกากะญอที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2556.

บุษบา พรหมภักดี. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปา กลุ่มสาระภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ขอนแก่น : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.

นัคสวรรณ ศรีจันทร์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคูณ การหารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิช และวิธีสอนตามคู่มือครู. นครปฐม : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545).

วิษุณี รัตน์ะ. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิชร่วมกับการใช้ แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สงขลา : วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2556.

ศิริดา เอียดแก้ว. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิชกับวิธีสอนแบบปกติ. นครปฐม : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาไทยภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

- ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. **ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท.** เพชรบุรี : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2553.
- ศิริรัตน์ ศรีโพธา. **การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีความหมาย โดยใช้คำที่เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 1 กำหนด สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- วารุณี มาจำเนียร. **ผลการสอนโดยวิธีเอ็กซ์พลิซิท ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.** นครสวรรค์ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2553.
- สุวิทย์ ชาวไทย. **การสร้างชุดฝึกทักษะทางการอ่านและเขียนคำศัพท์ในมาตราแม่ กน สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2549.
- Simmons, Deborah. (2014). Effects of Explicit Teaching and Peer Tutoring on the Reading Achievement of Learning–Disabled and Low–Performing Student in Regular Classrooms. **The Elementary school Journal**, 95(5),10.
- Tella, Adedeji. (2013). The effect of Peer Tutoring and Explicit Instructional Strategies on Primary School Pupils Learning Outcomes in Mathematics. **Bulgarian Journal of Science and Education Policy**, 7(1), 5.